

Nr 42

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror; given Stockholms slott den 5 februari 1960.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning angående ändring i förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås vissa jämkningar i pälsvaruskatten, vilka innebär att skattesatserna — i likhet med vad som skett vid tidigare tillfällen — anpassas efter rådande marknadspriser. Härjämte förordas, att 1959 års förordning om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning blir tillämplig på pälsvaruskatten och att varubeskrivningarna ändras till överensstämmelse med den nya tulltaxan.

Förslag

till

**förordning angående ändring i förordningen den 30 juni 1943 (nr 477)
om skatt å vissa pälsvaror**

Härigenom förordnas, *dels* att 4 § 1—3 och 6 mom. samt 7, 8, 10, 11 och 13—16 §§ förordningen den 30 juni 1943 om skatt å vissa pälsvaror skola upphöra att gälla, *dels* att 1 §, 3 § 2 mom., 4 § 4 mom., 5 § 1 mom. samt 6 och 9 §§ samma förordning¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, *dels* att i förordningen skall införas en ny paragraf, betecknad 3 a §, av nedan angiven lydelse, *dels* ock att den vid nämnda förordning fogade förteckningen över pälsskinn² skall erhålla den ändrade rubrik och lydelse, som framgår av härvid fogade bilaga.

(Nuvarande lydelse)

1 §.

För sådana inom riket yrkesmäsigt beredda lösa pälsskinn, som finnas upptagna i en vid denna förordning fogad förteckning, så ock för följande slag av till riket införda pälsvaror, nämligen *handskar, tillverkade av pälsverk eller försedda med foder eller besättning av pälsverk (ur statistiskt nummer 670 och 671), beredda lösa pälsverk (statistiskt nummer 678—681), arbeten av pälsverk (statistiskt nummer 682—691) samt kläder, försedda med krage, uppslag eller annan besättning av pälsverk (ur statistiskt nummer 1150—1174)*, skall enligt vad nedan sägs erläggas särskild skatt till staten.

3 §.

2. För vara, som införes till riket, utgår skatten med tjugu procent av

¹ Senaste lydelse av 1 § se 1944: 207 samt av 3 § 2 mom., 6 och 9 §§ se 1948: 68.

² Senaste lydelse av vissa delar av förteckningen se 1953: 248 och 1958: 80 samt av förteckningen i övrigt se 1951: 214.

(Föreslagen lydelse)

1 §.

För sådana inom riket yrkesmäsigt beredda lösa pälsskinn, som finnas upptagna i en vid denna förordning fogad förteckning, så ock för följande slag av till riket införda pälsvaror, nämligen *beredda pälsskinn, även hopfogade till taylor, ämnen eller liknande stycken, ävensom avfallsbitar därav (tulltaxenummer 43.02), varor av pälsskinn, härunder inbegripet handskar, tillverkade av pälsskinn eller försedda med foder eller besättning av pälsskinn samt huvudbonader med pälsskinn till övertyg eller foder (tulltaxenummer 43.03, ur tulltaxenummer 42.03 och 65.03—65.06), ävensom kläder av textilmaterial, försedda med krage, uppslag eller annan besättning av pälsskinn (ur tulltaxenummer 60.05, 61.01 och 61.02)*, skall enligt vad nedan sägs erläggas särskild skatt till staten.

3 §.

2. För vara, som införes till riket, utgår skatten med tjugu procent av

(Nuvarande lydelse)

varans värde, beräknat enligt 4 § tulltaxeförordningen med tillägg av den tull, som enligt tulltaxan och gällande bestämmelser om tilläggstull belöper å varan; dock att beträffande beredda lösa skinn av räv skatten skall utgå med minst det belopp, som enligt 1 mom. utgår vid beredning inom riket.

4 §.

4. Beredare, som — — — senaste anteckning.

Vid anfordran skall beredare tillhandahålla kontrollstyrelsen eller kontrolltjänsteman i detta mom. omförmälda handlingar.

5 §.

1. Den, som — — — och postadress.

Föreligger ej hinder för rörelsens utövande, meddelar kontrollstyrelsen bevis därom.

Innan sådant bevis utfärdats, må rörelsen icke utövas, dock att den, som övertagit av annan bedriven rörelse, må, därest anmälan göres inom fjorton dagar efter övertagandet, fortsätta rörelsen till dess kontrollstyrelsen meddelat beslut i anledning av anmälningen.

Inträder ändring — — — kontrollstyrelsen därom.

(Föreslagen lydelse)

varans värde, beräknat enligt 4 § tulltaxeförordningen med tillägg av den å varan belöpande tullen; dock att beträffande beredda lösa skinn av räv skatten skall utgå med minst det belopp, som enligt 1 mom. utgår vid beredning inom riket.

3 a §.

Kontrollstyrelsen är beskattningsmyndighet med avseende å yrkesmässig beredning inom riket av pälskinn. Vad i förordningen om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning är stadgat skall äga tillämpning å skatt som utgår i samband med sådan beredning.

Beträffande införsel är generaltullstyrelsen beskattningsmyndighet. Bestämmelserna i 46 § nyssnämnda förordning skola gälla jämväl vid införsel.

4 §.

4. Beredare, som — — — senaste anteckning.

5 §.

1. Den, som — — — och postadress.

Om verkställd anmälan meddelar kontrollstyrelsen bevis.

Innan driftsanmälan gjorts, må rörelsen icke utövas, dock att den, som övertagit av annan bedriven rörelse, må, därest anmälan göres inom fjorton dagar efter övertagandet, fortsätta rörelsen till dess kontrollstyrelsen meddelat beslut i anledning av anmälningen.

Inträder ändring — — — kontrollstyrelsen därom.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

6 §.

1. Beredare skall inom en månad efter varje kalenderkvartals utgång till kontrollstyrelsen *insända en på tro och heder avgiven deklaration till ledning för skattens beräkning. Deklarationen skall angiva antalet av honom beredda skattepliktiga skinn av varje slag, som under kalenderkvartalet utlämnats från beredningsstället eller av beredaren tagits i anspråk för vidare bearbetning. Avdrag må härvid göras för skinn, som*

a) varit oanvändbara;

b) enligt bevis av tullmyndighet utförts ur riket eller till svensk frihamn.

På särskild — — — bristande betalning.

A deklaration skall finnas intyg av två personer, att densamma överensstämmer med beredarens handelsböcker eller anteckningar om rörelsen.

2. Underlåter beredare att avgiva deklaration som avses i 1 mom. eller befinnes avgiven deklaration oriktig, äger kontrollstyrelsen fastställa den skatt, som rätteligen skall utgå. I fall av underlåtenhet att avgiva deklaration må kontrollstyrelsen jämväl, om särskilda skäl därtill äro, meddela beredaren förbud tills vidare, till dess deklaration avgivits, att bereda skinn, för vilka skatt skall erläggas.

9 §.

För skattepliktigt vara, som införes till riket, skall skatten erläggas till tullverket *samtidigt med tullen*. Vad i fråga om tull finnes stadgat rörande betalningsansånd, ställande av säkerhet samt påföljd för fördröjd eller utebliven betalning skall äga motsvarande tillämpning beträffande skatten.

6 §.

Deklaration skall insändas till kontrollstyrelsen inom en månad efter varje kalenderkvartals utgång och innehålla uppgift om antalet av den skattskyldige beredda skattepliktiga skinn av varje slag, som under kalenderkvartalet utlämnats från beredningsstället eller av beredaren tagits i anspråk för vidare bearbetning. Avdrag må härvid göras för skinn, som

a) varit oanvändbara;

b) enligt bevis av tullmyndighet utförts ur riket eller till svensk frihamn.

På särskild — — — bristande betalning.

9 §.

För skattepliktigt vara, som införes till riket, skall skatten erläggas till tullverket *i den ordning som är föreskriven beträffande tull. Skatten skall i fråga om varje varuparti, som särskilt anmälts till förtullning, påföras i jämna kronor, så att över-skjutande öretal bortfaller*. Vad i fråga om tull finnes stadgat rörande betalningsansånd, ställande av säkerhet samt påföljd för fördröjd eller utebliven betalning skall äga mot-

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

För vara, — — — Kungl. Maj:t
bestämmer.

Skatt utgår — — — skatt resti-
tuerats.

svarande tillämpning beträffande
skatten.

För vara, — — — Kungl. Maj:t
bestämmer.

Skatt utgår — — — skatt resti-
tuerats.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1960. Vad i förordningen stad-
gas om förfarandet vid beskattning av inom riket beredda skinn skall ej äga
tillämpning i fall där deklaration avgivits eller bort insändas till kontroll-
styrelsen före ikraftträdandet.

(Nuvarande lydelse)

Förteckning

över

**pälsskinn, för vilka skatt skall erläggas jämlikt 3 § 1 mom. förordningen
om skatt å vissa pälsvaror,**

**i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning
upptagna under nr 678—681.**

Varuslag	Skattesats kr. per styck
Pälsskinn, beredda, lösa, av:	
björn,	
tvättbjörn (sjuvb)	1:75
får,	
breitschwanz och persian, metis och sydvästpersian, astrakan, bessarab, indiskt lamm, koweit, krimmer, s. k. salzfelle, schiraz och svensk karakul	3:—
annat får,	
mindre skinn, intill 2 700 kvadratcentimeter, s. k. »schmaschen»	0:40
större skinn	1:75
gnagare — andra än ekorrdjur —	
sumpbäver (nutria)	1:75
bisam, nordlig och sydlig	1:—
hare, kanin och viscacha (eldslandsbisam)	0:30
katt- och sibetdjur,	
lejon, leopard och tiger	25:—
jaguar, lodjur, puma och snöleopard	15:—
gepard, ozelot och serval	7:50
huskatt	0:50
andra, såsom leopardkatt, lokatt, ozelotkatt, servalkatt, sibe- betkatt, tigerkatt och vildkatt	1:75
säldjur,	
andra (inbegripet blueback och whitecoat)	6:—

Bilaga

(Föreslagen lydelse)

Förteckning

över

pälsskinn, för vilka skatt skall erläggas jämlikt 3 § 1 mom. förordningen
om skatt å vissa pälsvaror,

i gällande tulltaxa upptagna under nr 43.02

Varuslag	Skattesats kr. per styck
Pälsskinn, beredda, lösa, av:	
björn,	
tvättbjörn (sjubb)	2: 75
får,	
breitschwanz och persian, metis och sydvästpersian, astrakan, bessarab, indiskt lamm, koweit, krimmer, s. k. salzfelle, schiraz och svensk karakul	4: 50
toscanalamm och därmed jämförliga sydeuropeiska lamm	1: 75
annat får,	
mindre skinn, intill 2 700 kvadratcentimeter, s. k. »schmaschen»	0: 40
större skinn	1: 75
gnagare — andra än ekorrddjur —	
sumpbäver (nutria)	2: —
bisam, nordlig och sydlig	1: 20
hare, kanin och viscacha (eldslandsbisam)	0: 40
katt- och sibetdjur,	
jaguar, lejon, leopard, lodjur, ozelot, puma, snöleopard och tiger	15: —
huskatt	0: 50
andra, såsom gepard, leopardkatt, lokatt, ozelotkatt, serval, servalkatt, sibetkatt, tigerkatt och vildkatt	3: —
säldjur,	
andra (inbegripet blueback och whitecoat)	7: —

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5 februari 1960.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, NORDLANDER.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *vissa jämkningar i skattesatserna för pälsvaruskatten m. m.* samt anför därvid följande.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 12 december 1959 har *kontrollstyrelsen* framlagt förslag till vissa ändringar i skattesatserna för inom riket beredda pälskinn. Förslaget har enligt vad i skrivelsen upplysts föregåtts av överläggningar med representanter för pälsbranschen.

Enligt 3 § 1 mom. förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror utgår skatten å inom riket beredda pälskinn med det belopp för varje skinn, som angives i en vid förordningen fogad förteckning. För närvarande gällande skattesatser är upptagna i en vid förordningen den 11 maj 1951 (nr 214) angående ändring i nyssnämnda förordning fogad förteckning med de ändringar däri, som vidtagits genom förordningarna den 22 maj 1953, nr 248, och den 28 februari 1958, nr 80. Ifrågavarande styckeskattesatser har fastställts så att de skall motsvara en skattebelastning på omkring 15 procent av genomsnittspriset på införda skinn. Skatten å importerade beredda pälskinn utgör enligt 3 § 2 mom. i 1943 års förordning i dess lydelse enligt förordningen den 27 februari 1948, nr 68, i allmänhet 20 procent av tullvärdet av sådana skinn med tillägg av den för varan utgående tullen.

Det har i fråga om skattesatserna för här i riket beredda skinn tidigare i olika sammanhang framhållits, att dessa tid efter annan borde göras till föremål för översyn, varvid nya skattesatser borde anpassas efter inträffade förändringar av skinnpriserna. Kontrollstyrelsen har tidigare då mera påtagliga prissförskjutningar ägt rum framlagt förslag till ändrade skattesatser, vilka förelagts riksdagen för godkännande. Senaste förändringen genomfördes, såsom nyss angivits, vid 1958 års riksdag.

I skrivelsen har kontrollstyrelsen funnit vissa skattehöjningar för inom riket beredda pälskinn motiverade. Vid tidigare företagna justeringar av skattesatserna för sådana skinn har representanter för pälsbranschen gjort

framställning om ändringarna på grund av att vissa skattesatser genom fallande skinnpriser blivit för höga i förhållande till den ovan angivna beräkningsgrunden. Efter den sista ändringen — 1958 — har emellertid, säger kontrollstyrelsen, skinnpriserna i stort sett varit fasta eller stigande och enligt vad som erfarits från de senaste skinnauktionerna, vilka till viss del kommer att påverka den svenska prisbildningen på pälsskinn under år 1960, kan en fortsatt stegring noteras för flertalet skinnslag.

Kontrollstyrelsen upplyser att vid styrelsens överläggningar med branschrepresentanterna i huvudsak avhandlats beskattningen av pälsskinnen sjubb, persian, lamm, nutria, bisam, kanin, ozelot och säl. Från branschens sida anmäldes därvid nämnvärd tveksamhet endast beträffande av styrelsen föreslagen höjning av skattesatserna för persian- och sälskinn.

Kontrollstyrelsen fortsätter.

I fråga om säl har styrelsen ansett utrymme finnas för en viss mindre höjning, vilken även accepterades av beredarna. Beträffande persian har representanter för beredarna efter överläggningen i två skrivelser — — — hemställt, att ifrågavarande skattesats icke skulle sättas högre än 4 kronor i stället för 4 kronor 50 öre, som styrelsen stannat för att föreslå. I den senare av skrivelserna har även yrkats att, om styrelsen vidhåller sitt förslag, vissa billigare skinn skulle särskiljas ur gruppen och beskattas efter 1 krona 50 öre.

Förslaget till skattesats för persianskinn har föranlett även representanter för Föreningen Sveriges pälsvarugrossister, som beretts tillfälle yttra sig däröver, att hänvända sig till styrelsen och i likhet med beredarna yrka på att denna skattesats icke skulle sättas högre än 4 kronor. De har därvid i första hand åberopat, att de internationella auktionspriserna på sydvästpersian varit i stort sett oförändrade under de sista fem åren.

Vad beträffar förslaget om uppdelning av skinn tillhörande persiangruppen får styrelsen erinra om att en sådan uppdelning förekom före den 1 juli 1953 och att den sammanslagning till en grupp, som då ägde rum, tillkom på styrelsens initiativ, enär gruppindelningen visat sig medföra svårigheter ur kontrollsynpunkt. Styrelsen har skäl antaga, att en återgång till sådan gruppindelning kommer att medföra samma kontrollsvårigheter som tidigare, varför styrelsen icke kan tillstyrka en dylik åtgärd. Vad angår skattesatsens storlek finner styrelsen icke skäl att tillämpa annan beräkningsgrund för persian än för övriga skinn. Det genomsnittliga importvärdet för persianskinn var under budgetåret 1958/59 30 kronor 50 öre per styck. Priserna för den skinnimport, som ägt rum därefter, har varit tämligen fasta. Skattesatsen, beräknad efter 15 procent på importvärdet, bör därför enligt styrelsens mening sättas till lägst 4 kronor 50 öre.

Beträffande förslaget i övrigt anför kontrollstyrelsen att vid överläggningarna med branschrepresentanterna framkom, att det genomsnittliga importvärdet på lammskinn blivit något missvisande genom att vissa typer av sydeuropeiska lammskinn med ett genomsnittligt högre pälsskinnvärde än övriga till gruppen hörande skinnslag höjde prisunderlaget för dessa sistnämnda skinn. Branschrepresentanterna ansåg därför att framför allt skinn av toscanalamm borde beskattas som fårskinn. Denna uppfattning ansåg sig kontrollstyrelsen kunna biträda. Då gränsen mellan lamun- och fårskinn i övrigt dragits efter skinnens storlek men denna regel icke lämpligen kan

tillämpas på nu avsedda lammskinn, föreslår styrelsen att en särskild rubrik införes för sydeuropeiska lammskinn i den mån dessa ur pris- och kvalitets-synpunkt är att jämställa med skinn av toscanalamm.

Kontrollstyrelsen anför vidare.

En annan ändring i rubrikindelningen föreslogs av branschrepresentanterna vid diskussion om skatten på ozelot, som för närvarande är det prismsåttigt dominerande skinn i gruppen skinn av katt- och sibetdjur. Förslaget innebär, att de värdefullaste skinnen skulle sammanföras till en grupp, där ozelotpriset borde läggas till grund för skattesatsen, medan övriga pälskinn inom gruppen skulle samlas i en annan grupp, med skattesatsen i relation till genomsnittspriset. Skattesatsen för huskatt skulle dock vara oförändrad. Även detta förslag ansåg kontrollstyrelsen sig kunna godtaga, då det torde innebära en förenkling och då därav följande skattesänkning för skinn av lejon, leopard och tiger saknar ekonomisk betydelse.

Kontrollstyrelsen upplyser att de föreslagna skattehöjningarna kan beräknas medföra en ökning av skatteintäkterna med omkring 500 000 kronor vid oförändrad omfattning av beredningen för den inhemska marknaden.

Slutligen framhåller kontrollstyrelsen att styrelsens förslag uppgjorts utan hänsyn till den blivande sjustatsmarknadens inverkan på pälsbranschen och beskattningen av pälsvaror.

Departementschefen

I fråga om de enligt förordningen om skatt å vissa pälsvaror gällande skattesatserna för inom riket beredda skinn — vilka fastställts till visst belopp per skinn — har i olika sammanhang uttalats (jfr prop. nr 10/1948 s. 57), att dessa skattesatser borde tid efter annan göras till föremål för översyn, varvid nya skattesatser borde fastställas med beaktande av de vid tidpunkten för översynen gällande skinnpriserna. Nu gällande skattesatser för inom riket beredda skinn har fastställts vid 1951, 1953 och 1958 års riksdagar.

Då — såsom kontrollstyrelsen framhållit — under senare tid vissa pristegringar ägt rum, torde skattesatserna för berörda skinn böra jämkas något uppåt, så att skattebelastningen för varje skinnslag, såsom avsetts, kommer att motsvara 15 procent av genomsnittspriset.

Det av kontrollstyrelsen framlagda förslaget till ändringar i vissa skattesatser har upprättats med beaktande av nyssnämnda synpunkt. Någon anledning att, såsom företrädare för pälsvarubranschen synes vilja föreslå, för persianskinn fastställa skattesatsen efter andra normer än för övriga skinn föreligger inte enligt min mening. Även i övrigt anser jag kontrollstyrelsens förslag välgrundat och förordar att det genomföres. Ändringarna bör träda i kraft den 1 juli 1960.

I samband med genomförandet av de nu förordade ändringarna synes även böra vidtagas vissa ändringar i författningen, vilka föranledes av tillkomsten av 1958 års tulltaxa.

I sistnämnda delar har förslag framlagts i en inom finansdepartementets rättsavdelning i december 1959 upprättad promemoria, vilken i hithörande delar såsom *Bihang* torde få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende. Promemorian har, såvitt nu är fråga, i sak lämnats utan erinran vid den remissbehandling som ägt rum hos berörda myndigheter och branschorganisationer.

Härutöver bör i detta sammanhang 1959 års förordning om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning — i enlighet med vad som förutskickats vid sistnämnda förordnings tillkomst — göras tillämplig å pälsvaruskatt som utgår i samband med beredning inom riket.

De nya skattesatserna bör tillämpas på inom riket beredda skinn som utlämnas från beredningsstället eller eljest tages i anspråk efter ingången av juli 1960 och de nya reglerna för förfarandet i princip gälla deklaration som avges efter nämnda tidpunkt.

Jag får slutligen erinra om att — såsom antytts i propositionen nr 32 — Sveriges anslutning till sjustatsmarknaden nödvändiggör en ändrad relation mellan skattesatserna för inhemska och importerade pälsvaror. I denna fråga erfordras särskild utredning, vilken bör igångsättas i en nära framtid.

I enlighet med det anförda har inom finansdepartementet upprättats förslag till *förordning angående ändring i förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror*.

Föredragande departementschefen hemställer, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att antaga nyssnämnda författningsförslag.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Olof Norén

PM

med förslag till vissa av den nya tulltaxan föranledda ändringar i gällande punktskatteförfattningar m. m.

Pälsvaruskatten

Enligt förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror omfattar skatteplikten inom landet beredda lösa pälsskinn och importerade sådana skinn ävensom vissa slag av importerade konfektionerade pälsvaror. I fråga om inom landet beredda skinn upptages skatten hos beredaren, oavsett om denne själv äger pälsverket eller bereder det för annans räkning. Skatten utgår med olika belopp per styck för skilda slag av skinn och erlägges till kontrollstyrelsen på grundval av ett deklarationsförfarande. Skattesatserna är så avpassade att de motsvarar 15 å 20 % av de beredda skinnens värde.

I fråga om importerade skattepliktiga pälsvaror erlägges skatten av den för vars räkning importen äger rum. Skatten utgår i detta fall såsom en 20-procentig värdeskatt och erlägges till tullverket samtidigt med tullen.

Det skattepliktiga varuområdet regleras enligt bestämmelserna i 1 § förordningen med hänvisning till en vid förordningen fogad varuförteckning, innehållande uppgifter om skattesatserna för olika slag av beredda lösa pälsskinn. Förteckningen är anknuten till de på äldre tulltaxan grundade statistiska numren.

Beträffande beskattningen i övrigt, d. v. s. beskattningen av importerade pälsverk, regleras skatteplikten genom direkta stadganden i 1 §. Härvidlag har erforderlig precisering av beskattningsområdets avgränsning åstadkommits genom en anknnytning av skatteplikten för de olika varuslagen till de på äldre tulltaxan grundade statistiska numren.

Sättet för skattens beräkning och uttagande vid införsel till riket regleras av bestämmelserna i 3 § 2 mom. och 9 § förordningen.

Ä n d r i n g s f ö r s l a g

Beskattningsreglerna vid import

Av det föregående har framgått att skatten för inom landet beredda skinn är konstruerad såsom en differentierad styckeskatt, medan skatten i fråga om importerade pälsvaror utgår såsom värdeskatt. I sistnämnda fall utgöres beskattningsvärdet enligt 3 § 2 mom. förordningen av varans värde enligt 4 § tulltaxeförordningen med tillägg av »den tull, som enligt tulltaxan och gällande bestämmelser om tilläggstull belöper å varan». Åsyftade bestämmelser om tilläggstull är numera upphävd och synes inte vidare böra åberopas i författningstexten. Även hänvisningen till tulltaxan synes kunna utgå. I den mån tull kan komma att uttagas enligt annan författning — exempelvis en förordning om antidumpingtull — synes även sådan tull au-

tomatiskt böra inräknas i beskattningsvärdet. I bifogade förslag till ändringar i förordningen har i enlighet härmed vidtagits sådan ändring av 3 § 2 mom., att skatten skall beräknas å tullvärdet med tillägg av den å varan belöpande tullen. Den föreslagna formuleringen överensstämmer med vad som finnes stadgat i bl. a. 1941 års varuskatteförordning. — Liksom i fråga om tidigare berörda skatter föreslås därjämte att i 9 § införes ett stadgande om att skatten för importvaror skall avrundas till jämna kronor enligt samma normer som gäller för uttagande av tull.

Transponeringen

Beskattningsområdets omfattning i vad avser inom landet beredda skinn framgår såsom nämnts av en vid förordningen fogad varuförteckning, vari även skattesatserna finnes angivna. I varuförteckningen angivna slag av beredda skinn hänfördes tidigare till stat. nr 678—681 och faller i den nya tulltaxan under tulltaxenummer 43.02. I det här bifogade förslaget till ändringar i förordningen har den å varuförteckningen befintliga hänvisningen till de på äldre tulltaxan grundade statistiska numren ersatts med en hänvisning till nu gällande tulltaxenummer. I övrigt har någon ändring icke vidtagits i denna förteckning.

Det skattepliktiga varuområdet i fråga om importerade pälsvaror omfattar enligt 1 § förordningen handskar, tillverkade av pälsverk och försedda med foder eller besättning av pälsverk (ur stat. nr 670 och 671), beredda lösa pälsverk (stat. nr 678—681), arbeten av pälsverk (stat. nr 682—691) samt kläder, försedda med krage, uppslag eller annan besättning av pälsverk (ur stat. nr 1150—1174).

I den nya tulltaxan hänföres beredda lösa pälsverk såsom tidigare nämnts till tulltaxenummer 43.02 med rubriken »Pälsskinn, beredda, även hopfogade till taylor, ämnen eller liknande stycken, ävensom avfallsbitar därav». Nu skattepliktiga handskar hänföres till tulltaxenummer 42.03 och arbeten av pälsverk till tulltaxenummer 43.03 (Varor av pälsskinn). Sistnämnda nummer omfattar dock inte nu skattepliktiga huvudbonader av pälsverk, vilka i den nya taxan hänföres till tulltaxenummer 65.06 (Andra huvudbonader, ogarnerade eller garnerade). Kläder av textilmaterial i förening med pälsverk slutligen hänföres i den nya tulltaxan till tulltaxenummer 60.05, 61.01 och 61.02. I förslaget till ny lydelse av 1 § har det skattepliktiga varuområdet anknutits till nu nämnda tulltaxenummer, vilket i allt väsentligt torde medföra en oförändrad avgränsning av beskattningsområdet. De jämkningar, som gjorts i författningsrummets formulering, har påkallats av hänsyn till terminologi i den nya tulltaxan.

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror

Härigenom förordnas, att 1, 3 och 9 §§ förordningen den 30 juni 1943 om skatt å vissa pälsvaror¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, samt att den vid nämnda förordning fogade förteckningen över pälsskinn² skall erhålla den ändrade rubrik, som framgår av härvid fogad bilaga.

1 §.

För sådana inom riket yrkesmässigt beredda lösa pälsskinn, som finnas upptagna i en vid denna förordning fogad förteckning, så ock för följande slag av till riket införda pälsvaror, nämligen beredda pälsskinn, även hopfogade till taylor, ämnen eller liknande stycken, ävensom avfallsbitar därav (tulltaxenummer 43.02), varor av pälsskinn, härunder inbegripet handskar, tillverkade av pälsskinn eller försedda med foder eller besättning av pälskinn samt huvudbonader med pälskinn till övertyg eller foder (tulltaxenummer 43.03, ur tulltaxenummer 42.03 och 65.06), ävensom kläder av textilmaterial, försedda med krage, uppslag eller annan besättning av pälskinn (ur tulltaxenummer 60.05, 61.01 och 61.02), skall enligt vad nedan sägs erläggas särskild skatt till staten.

3 §.

1. För inom — — — omförmälda förteckningen.

2. För vara, som införes till riket, utgår skatten med tjuugu procent av varans värde, beräknat enligt 4 § tulltaxeförordningen med tillägg av den å varan belöpande tullen; dock att beträffande beredda lösa skinn av rävn skatten skall utgå med minst det belopp, som enligt 1 mom. utgår vid beredning inom riket.

9 §.

För skattepliktig vara, som införes till riket, skall skatten erläggas till tullverket i den ordning som är föreskriven beträffande tull. Skatten skall i fråga om varje varuparti, som särskilt anmälts till förtullning, påföras i jämna kronor, så att överskjutande öretal bortfaller. Vad i fråga om tull finnes stadgat rörande betalningsansånd, ställande av säkerhet samt påföljd för fördröjd eller utebliven betalning skall äga motsvarande tillämpning beträffande skatten.

För vara — — — Kungl. Maj:t bestämmer.

Skatt utgår — — — skatt restituerats.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1960.

¹ Senaste lydelse av 1 § se 1944:207 samt av 3 och 9 §§ se 1948:68.

² Senaste lydelse av vissa delar av förteckningen se 1953:248 och 1958:80 samt av förteckningen i övrigt se 1951:214.

Bilaga

Förteckning

över

**pälsskinn, för vilka skatt skall erläggas jämlikt 3 § 1 mom. förordningen
om skatt å vissa pälsvaror,
i gällande tulltaxa upptagna under nr 43.02**
